

El Panorama de la inversió

Tots volen tocar fons

La guerra del Golf i l'alça del preu del petroli van provocar una certa incertesa en el món de la inversió a principi d'any. Ara, a punt d'acabar-se l'exercici 1990, la lenta recuperació de les borses espanyoles i els canvis fiscals recents han propiciat el *boom* dels fons d'inversió, una moda rendible.

De totes les opcions d'inversió que es presenten en aquest moments a l'inversor, els fons d'inversió tan esbomrats en la televisió, la ràdio i la premsa són sens dubte la *vedette* que atrau l'interès de l'estalvi a l'estat espanyol.

Econòmicament ja es pot batejar l'any que ara acaba com el dels fons d'inversió, perquè gairebé totes les agències intermediàries i les entitats bancàries els ofereixen. Aquests títols gaudeixen de les dues característiques més buscades pels inversors particulars: un bon tractament fiscal i una liquiditat ràpida. Segons uns estudis recents, el volum d'inversió col·lectiva dels fons creixerà un 20% anual fins el 1995 a l'estat espanyol.

Els avantatges d'aquesta inversió són prou nombrosos. Es poden, per exemple, comprar amb tota seguretat quan són de renda fixa; amb alguns riscos si són de renda variable i amb proporcions variables de seguretat i risc en el cas dels fons mixtos. A partir del passat 1 de gener es va introduir el canvi fiscal, fet que va provocar una sorprenent explosió dels fons, que es van imposar en el món inversor. Les noves normes han reduït del 13% a l'1% el tipus impositiu de l'Impost de Societats amb l'augment consegüent de la rendibilitat d'aquests valors en un 15%

A més, per si fóra poc, aquests fons de moda es contracten amb un barem de comissió baix en relació amb altres títols en el mercat mentre que la seua liquiditat és immediata amb un termini màxim de tres dies per a recuperar la totalitat del diner invertit.

D'altra banda, per a donar seguretat òptima a l'inversor, els fons estan gestionats per professionals que no solen errar a l'hora de triar els productes més beneficiosos, entre altres coses, a causa de la quantitat d'informació de què disposen i la seua experiència gens menyspreable en aquests afers.

Però ¡atenció!, dins del grup general de fons, n'hi ha dues classes ben diferenciades. Els FIM, fons d'inversió mobiliària, poden ser de tres tipus: de renda exclusivament variable i d'alt risc, lògicament, perquè depenen de les variacions borsàries imprevisibles; els de renda fixa exclusivament, sòlids i segurs però penalitzats per una plusvàlua molt més baixa que els anteriors. Per últim, els mixtos, amb una cartera de valors equilibrada entre els dos anteriors. Aquests últims són els que actualment estan promocionant amb força les agències i bancs intermediaris per una raó molt senzilla: diversifiquen el risc i asseguren una rendibilitat bastant alta tenint en compte el mecanisme de compensació dels dos components de la inversió.

L'altre gran grup de fons el formen els FIAMM, fons d'inversió en actius del mercat monetari, en què la totalitat de la compra es destina a títols de l'estat, deute públic, pagarés i certificats de dipòsit. De tots els fons, aquests són, amb tota certesa, els més segurs pel que fa a la recuperació de la quantitat invertida.

El capítol de les comissions que ha de pagar l'inversor sol ser el que marca la diferència a l'hora d'avaluar els guanys de la inversió. N'hi ha de tres tipus d'aquestes primes de corretatge: de subscripció, de reemborsament i de gestió. El client potencial ha d'estudiar meticulosament aquestes despeses afegides a la inversió abans de pronunciar-se definitivament per una o altra oferta, ja que són, en definitiva, l'aspecte que reflecteix l'índex de profit en detriment de les altres alternatives possibles.

La comissió de gestió té un màxim estipulat per al conjunt dels fons del 2,5% de la participació aplicable a les plusvàlues generades. La comissió de reemborsament actua en el cas que el titular vulga rescatar la quantitat invertida abans del termini fixat en el contracte. Diuen els gestors especialitzats en fons que la

finalitat d'aquesta "penalització" és evitar l'especulació, però en tot cas no haurà de sobrepassar mai el 5% de la totalitat del seu valor.

Per a suavitzar el recàrrec, algunes agències proposen en aquest cas un pagament alternatiu del 3% quan es demana abans dels 30 dies i el 2% si es fa abans del 90 dies després de la formalització del contracte d'inversió.

ELS MÉS AVANTATJOSOS

Totes les fons consultades per aquest setmanari sense excepció coincideixen a afirmar que a causa del tractament fiscal, com a element cada vegada més determinant de la decisió de l'inversor, i també a causa de la baixada dels tipus d'interès, els inversors s'han beneficiat per partida doble. El descens ha provocat l'escalada borsària i alhora ha llevat rendibilitat a una bona nòmina d'altres alternatives inversores que els bancs estaven intentant col·locar en el mercat al preu que siga.

La totalitat de fons d'inversió existents a hores d'ara al mercat no reparteix beneficis, però sí que, per contra, gaudeix d'un tractament fiscal privilegiat, perquè els seus rendiments no passen per la retenció d'hisenda, encara que estiguen sotmesos a la declaració de l'IRPF. L'altra modificació legislativa que esperen ansiosament els gestors de fons és la relativa a l'exempció futura de tributació per plusvàlues per als inversors que hagen mantingut el diner durant un període llarg de temps en un fons qualsevol. La proposta va encaminada directament a donar suport a l'estalvi a llarg termini i està inclosa en el projecte de reforma de la llei sobre l'IRPF, actualment en debat parlamentari. La reforma pot entrar en vigor a partir de l'any que ve.

A banda dels fons, l'inversor pot trobar altres camins per a traure profit suficient als seus estalvis grans o petits, tan se

Quan l'inversor destina una part dels estalvis als mercats exteriors, els riscos són encara més grans perquè les borses estrangeres no presenten bones expectatives en aquest moment.

val. No obstant això, la incertesa dels moments actuals obliga a la prudència sobretot quan s'entra al mercat inversor.

L'exercici passat, les borses espanyoles van acabar l'any amb nombres vermells, desastre borsari que no es produïa des de l'any 1982 amb una baixada catastròfica al voltant del 20%, precedida per l'any 1979, en què va baixar un 15,5%.

Així les coses, les agències i societats que treballen el mercat inversor no poden ocultar una visió pessimista del present, encara que pensen que en un futur immediat es pot corregir aquesta tendència.

Sovint la inversió en borsa s'identifica amb la inversió en renda variable. Segons els últims estudis sobre el volum de contractació en les borses espanyoles, Madrid, Barcelona, València i Bilbao, menys de 80 valors van incrementar l'any passat els seus respectius valors, i van produir beneficis als seus propietaris. Un dels principals factors que van provocar la caiguda de la rendibilitat va ser la disminució de l'ampliació del capital, impeding-ne la negociació dels drets.

A l'hora de triar per sectors, els especialistes tenen tendència a salvar de la crema les elèctriques, com a accions refugi per excel·lència de renda variable, i també les autopistes. Dins del grup dels millors títols figuren també algunes constructores, immobiliàries i, per descomptat, els grans bancs, ara en plena eufòria després de les últimes fusions. En tot cas, per a no errar massa en aquest insegur mercat, cal conèixer al peu de la lletra les anàlisis que fan tots els especialis-

tes. En primer lloc, segons diuen els experts, la recuperació borsària dependrà directament i exclusivament del descens dels tipus d'interès. Un altre factor el representa l'estudi de la remuneració dels dividendes abans de decidir una opció o altra. Com a últim consell per a l'inversor cal observar les reestructuracions accionàries, que han estat el pa de cada dia al llarg de tot aquest exercici.

Quan l'inversor destina una part de l'estalvi als mercats exteriors, els riscos són encara més grans, ja que les principals borses estrangeres no presenten moltes expectatives en aquest moment. Al mes de gener passat, exactament el dia 11, el Ministeri d'Economia liberalitzava la inversió més enllà de les fronteres de l'estat espanyol. Es van alçar les barreres inversores cap a l'exterior en un moment dolent, segons comenten els que saben d'aquests assumptes, "perquè les conseqüències de la guerra del Golf i la situació de l'economia mundial no donaven condicions propícies", diuen. Ara, després d'una lenta recuperació de l'economia nord-americana i britànica, comencen a aparèixer millors perspectives.

Dins del macrosector de la inversió, els plans de pensions i jubilacions van guanyant terreny i convertint-se en una autèntica fórmula d'estalvi. Igualment, el sector mobiliari, encara que pateix una forta crisi, és per a alguns un pou profitós de beneficis. S'ha acabat l'època dels diners fàcils, però la possibilitat de guanyar-los és cada vegada més àmplia.

Els fons a flor de pell

Des de fa poc més d'un any fins ara, cinquanta nous fons d'inversió han estat aprovats per la Comissió Nacional del Mercat de Valors (CNMV), el que implica que a hores d'ara operen en tot l'estat espanyol un total de 250 FIM.

El mateix que passa a Europa, aquest tipus d'inversió s'ha imposat com a fórmula rendible i segura. Aquesta és la llista dels vint més rendibles fins ara facilitada per les borses espanyoles.

Nom	Empresa	Rendibilitat
Fondbarclays	Barges	14,01
EDM-Ahorro	EDM-Gestión	12,09
P&Crecim	Gaesco-Gestión	11,65
R.S. Renta	Adepa	11,63
Rentcajas	Invercajas	11,54
Inverfondo	Invergestión	11,52
Fondicaja	Gemobisa	11,47
Aresfondo	Aresinver	11,47
Fonbanesto	Patival	11,43
Beta Renta	Gesbeta	11,11
Foncaixa	Gescaixa II	10,98
Profondo	Urquijofondos	10,96
Almagro	Inv. Almagro	10,82
Mutufondo	Mutuactivos	10,79
B.K Fondo	Gesbankinter	10,78
AB Ahorro	A. Bursátiles	10,57
AB Fondo	A. Bursátiles	10,34
GDS Servifondo	G. de fondos	10,34
Fonsabadell II	Fonsabadell Inv.	10,33
Fibanc Global	Gesfibanc	10,29
Foncatalana	Gescatalana	10,24

Dolors Terraza

D.T.